

ІДЕ ВЕСНА-КРАСНА

Як перший син у матері, весняний місяць березень

Ще сонця теплих променів не дістає сповна,

Та швидко бруньки-котики на верболозах з'являться,

В сережках у березових знов зацвіте весна.

І кожен березневий день нестійкою погодою

Пробуджує нове життя та сил йому дає.

Проснувшись рано, бачимо, як через легку паморозь

За ніч тендітних паростків рідкий лісок встає.

І день від дня густішають ряди на грядках з клумбами,

На полі не сумує вже руда озимина.

Природа веселішає, бо скоро забуяє скрізь

І чистотою й ніжністю – бере права весна.

А потім несподівано свою красу покаже нам

Барвистий квітень, що слідом за березнем іде.

Дерева він вкриватиме легким туманом зелені,

І гаю непривітного прозорість пропаде.

Вже не на голе дерево впадуть дощі із грозами,

Весні тепер набратися і сил, і красоти,

Покриє травень травами густими, заквітчаними

Всю землю, що побачиш ти, як птах із висоти.

Весна прекрасна в березні, в квітневі та травневі дні,

Ні з чим не порівняти її – одна така вона.
Найкращий час для радості, для росту і відродження,
Недаром люди кажуть, що іде весна-красна'.

Дата написання вірша: 2020-11-24